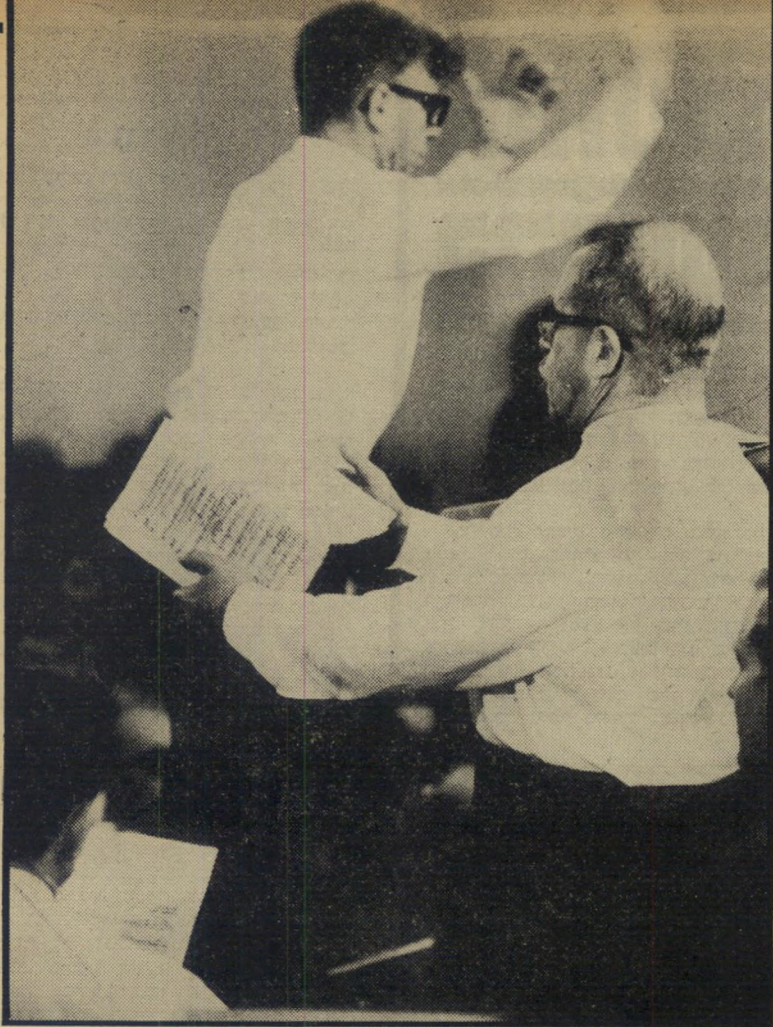

מהומה בגלגל

ה ניסיון לצלוב את ישו שנית ניכשל, והשבוע.

הוא נערך במרחק כמה מאות מטרים בלבד מהמקום בו נצלב לראשונה, לפני 1937 שנים: הפעם אירע הדבר, כימעט, באולם המפואר של בנייני האומה בירושלים. אותה שעה ניצבו על בימת האולם שתי תזמורות ושלוש מקהלות, שביצעו את אחת היצירות המוסיקליות המסובכות והמרשימות ביותר, יצירה העוסקת במשפטו ובצליבתו של ישו הנוצרי — המתיאוס פטיון של יוהאן סבסטיאן באך.

סמוך להשמעת הקטע האומר וכעת השעה התשיעית ויוצק ישוע בקול גדול, אלי אלי למה עזבתנו! בקעו לפתע קולות אחרים,

זה קרה ברגע זה בעוד שזיג, המנצח, שקוע במומנטו השיא, בו שר היהודי ההולנדי הרמן שיי (72) את מילותיו האחרונות של ישוע: אלי אלי למה עזבתנו! התפרצו בחורי הישיבה לאולם הקונצרטים.

לית, מספר אברי, "זה לא אותו דבר להאזין באופן חרד-פעמי למוסיקה זו או לי עבוד עליה שמונה חודשים ברציפות. זה משאיר מישקע עמוק. אתה מפיך הנאה בלתי-רגילה בזה שאתה יודע שאתה חלק מהיצירה המוסיקאית הזו, שלגבי דידי היא

הגיב בוואר: עכשיו מאוחר מדי לגבי קונצרט זה — אבל אנחנו מבטיחים למנוע דברים דומים בעתיד. במילים אחרות: הוא הבטיח בשם ה-עירייה הגדולה ביותר של הארץ, לאסור הפצתה של אחת המקהלות רבות-העורך

ואסיאססים — במקלהת אבו-גוש

היצירה הגדולה ביותר. ובאשר לצד המילולי — מנסים להתעלם מזה. אברי אינו בן המשך המשיחית של פסטיבאל אבו-גוש. חלק ניכר מחברי המקלהת והתזמורת באים מקיבוצים, ומוכנים לנסוע כל השנה מכפר-גלעד בצפון או מקיבוץ רביבים שבדרום — לחזרות, כדי להתכונן לקראת ביצוע יצירה אותה ישמיעו בקונצרטים ספורים. באבו-גוש, למשל, בעת ההפסקה שבין השמעת שני חלקי המתיאוס פטיון, התקבצו להם בני-המשקם שבמקהלה ובמשך שעה ארוכה שרו להם להנאתם קוראלים כנסיים חים של כאך בתרגום עברי.

★ ★ ★

א ילנה ברישדום (31) היא מורה לי-מוסיקה ברמת-השרון. נשואה ואם לשני ילדים. מוסיקה עתיקה ומוסיקה דתית הם התחביבים המיוחדים שלה. במשך שנים היתה מבקרת קבועה במופע פסטיבאל אבו-גוש — עד שלפני שנה גילתה מודעה קטנה בעיתון, בה מבקש זיגי שטרדמן, מארגן הפסטיבאל ומנצחו, מועמדים חדשים. היא מודה: "הטכסט של היצירה מפריע לי. אבל החייה המוסיקלית — מחפה על הכל. ואת לא רק ההופעה בקונצרט, אלא ההשתתפות בכל חזרה. אני נהנית מכל חזרה המהווה חגייה בפני עצמה."

מצבור אחר המספק בקביעות מתנדבים לי-מקהלת ולתזמורת פסטיבאל אבו-גוש היא המדרשה למוסיקה בתל-אביב. הסיפורים וה-חוויות של משתתפי הפסטיבאל נמסרים מדור לדור, וכל מחזור מצמח מתנדבים חדשים. אחת מאלה היא אלה מסינגר בת ה-22, חיפאית שלא שרה מימיה במקלה מאורגנת. מודה לאה: "היו לי התלבטויות חמורות לפני שהחלטתי לשיר במקלה הפסטיבאל — בגלל האספקט הדתי של מוסיקה זו. אבל אני לוקחת בחשבון ששעה שבאך כתב מוסיקה ניפלאה כליכך, לפני 240 שנה,

ביותר שצמחו בישראל — בתחומי-העיר. הקלה, לו ניסו בחורי-הישיבה להפריע לי-האזין למוסיקה הנוצרית היה, רובו ככולו, קהל יהודי. כמוהו כן גם הזמרים והנגנים שביצעו את היצירה המוסיקלית — אהבי מוסיקה יהודים, המקיימים מדי שנה את פסטיבאל אבו-גוש, המוקדש להשמעת יצירות כנסייתיות, אשר מותרות עליידי רוב המוסיקאים בארץ.

השנה, בשל ההתעניינות הגוברת במופע-הפסטיבאל, נאלצו מארגניו להיענות ללחץ ולערוך גם מספר קונצרטים בבנייני האומה בירושלים ובהיכל-התרבות בתל-אביב.

איש מהמבצעים היהודים של המתיאוס פטיון לא הודה עם מילותיו. רבים מהם גם לא הבינו את המילים שהם שרים, כיוון שהיצירה נוצעה בלשון התמליל הגרמני, לפיו כתב באך את המוסיקה שלו. שום סגנה לא נשקפה לדת היהודית, עקב השמיעת היצירה. ואף-על-פי-כן הופיעו מספר תלמידי-ישיבה לפני אולם היכל התרבות ו-חילקו כרוזים. הם נלקחו מן המקום על-ידי נידת-משטרה.

★ ★ ★

מה הביא אותם לשיר יחד בהתרומם זמות נפש יצירה העוסקת בצליבת ישו?

"א-אפשר להגיד שאני לגמרי שלם שאני שר את זה", אמר אברי רבד (24), בן קיבוץ ניצנים. במשך מרכז אברי הגיניבי את קטיף-הכותנה ואת קטיף סלק-הסוכר. ב-מלחמת-ששת-הימים שירת ביחידת-צנחנים, השתתף בקרבות על מיתחם אוס-כתף וב-כיבוש הרמה הסורית. עתה הוא לומד חקלי-אות באוניברסיטה בירושלים.

חולשתו היא המוסיקה. במשך ניגן על חליל ופסנתר. לפני שנתיים, שמע מאחת מחברותיו בקיבוץ, המשתתפת בקביעות ב-פסטיבאל אבו-גוש, כי מחפשים זמרים לי-מקהלה. הוא התנדב. "מה שמושך בזה היא החייה המוסיק-

צנחנים, נערות קיבוצים, עקרות-בית

להפריע ולמנוע השמעת מוסיקה כנסייתית בין כתלי-הבנין, היו כולם תלמידי ישיבת מרכז הרב בירושלים — אותה הישיבה ממנה יצאו גם המתנחלים בחברון. קודם לכן השתתפו בשיעור של ראשי-הישיבה, הרב צבי יהודה קוק, אשר הפסיק את דבריו, באמצע השיעור, כדי לדבר על חילול-הקודש שבקיום פסטיבאל של מוסיקה נוצרית ב-חגיגות-העשרים למדינה. בתום הלימוד, יצאו כולם להסתער על בנייני האומה.

אלא שהתיים לא השלימו עם המצב. השבוע, ערב הקונצרט התגיבו בהיכל התרבות, הפעילו לחץ על סגן ראש עיריית תל-אביב מטעם המפד"ל, אברהם בוואר.

מכיוון הכניסות לאולם וליציע. היתה זו מקהלה שמוחוץ למופע: הצי תריסר בחורי-ישיבה חובשי מגבעות שחורות, ניצבו שם ושרו בדבקות: "אני מאמין, באמונה שלימה בביאת המשיח..."

המשיח שלהם לא היה והה למשיח עליו שרו מעל הבמה. נוסף לזאת ליוו תלמידי הישיבות את שירתם בקריאות "בוז". בין שלושת אלפי המאזינים כמה מהומה. הקונצרט נפסק ועשרות סטודנטים, צנחנים ובני-משקם, זינקו לעבר המקלה הבלתי-קרואה, ותוך תיגרות-ידים — גררו את זמריה החוצה. המהומה נמשכה גם בחוץ. בתוך האולם